

Önkormányzati Tájékoztató

Kiadja: Mélykúti Polgármesteri Hivatal

Felelős szerkesztő: Kiss Éva

Cím: 6449 Mélykút, Petőfi tér 1.

2. oldal

3. oldal

5. oldal

7. oldal

5. oldal

Tartalomból

Mélykút Községért Díj 2003 – Dr. Verebély Pál	2. oldal
Anyakönyvi események	3. oldal
Mélykútiak az ötödik szüreti rendezvényen Jánoshalmán	5. oldal
Helyi Esélyegyenlőségi Program 2018-2023 2018. Augusztus 1. anyatejes táplálás világnapja	5. oldal
Mobil kormányablak Mélykúton	6. oldal
Ingyenes trichinella vizsgálat házi disznóvágások előtt	7. oldal
Missziós nővérek	7. oldal
Egyesületi hírek – A Mozgáskorlátozottak Mélykúti Egyesületének tájékoztatója	8. oldal

A szerkesztőség a beküldött kéziratok rövidítésének és stilisztikai javításának jogát fenntartja!

MEGHÍVÓ

Mélykút Város Polgármestere tisztelettel meghívja Önt és kedves családját az 1956-os forradalom és szabadságharc 62 éves emléknapja alkalmából 2018. október 23-án tartandó megemlékezésre.

Helyszín: Központi park - az '56-os emlékműnél és dr. Szobonya Zoltán szobránál.

- 15:00** Városi ünnepség a Szent Tamás Katolikus Általános Iskola diákjainak közreműködésével
Ünnepi beszéd
Koszorúzás
- 16:00** Ünnepi szentmise a Hazáért – Szent Joachim templom
- 17:00** Míse után mécsesgyűjtés az emlékműnél

Mélykút Községért Díj 2003 – DR. VEREBÉLY PÁL orvos

„Odaadó, lelkiismeretes gyógyító munkájáért.”

Posztumusz kitüntetés

Verebélyi Kincső visszaemlékezése édesapjára

Észak-Magyarországon, a híres búcsújáró hely melletti faluban, Mátraverebélyen született 1912. szeptember 26-án. A falu katolikus temploma a XVI. századból való, itt e korból egy

Verebélyi sírját meg lehet találni, mint ahogy a templom körüli temetőben a Verebélyi nevet sok síron lehet olvasni. Sokan viselik még ma is itt, és sokan, szinte az egész falu ezt a vezetéknevet viselte évszázadokon át.

Édesapja, Verebélyi István Budapesten, az akkori Ybl Miklós építőipari iskolát végezte el az 1880-as évek végén. Mátraverebélyen és környékén tevékenykedett kisebb-nagyobb megszakításokkal, ma úgy mondanánk: kisvállalkozóként. Édesanyja, Gulya Mária gyermekágyi lázban korán meghalt. Öten voltak testvérek, közülük Pál a legidősebbként, Pásztón végezte középiskoláit. A korabeli közlekedési nehézségek miatt az iskolába járás szinte egész napját lefoglalta. Mégis sokat sportolt és a nem túl magas, köpcös termetű, sötétbarna hajú fiatalember fizikuma ebben az időben alapozódott meg.

Az érettségi után a családi körülmények nem tették lehetővé, hogy folytassa tanulmányait, ezért először teljesítette a korban kötelező katonai szolgálatot. Később barátait követve beiratkozott a Pécsi Orvostudományi Egyetemre, majd orvosi tanulmányait Budapesten folytatta. A Pázmány Péter Tudományegyetem orvosi karán 1937-ben szerezte meg általános orvosi diplomáját. A diákévek kemény tanulás és vidám mulatságok váltogatásával teltek, miközben életre szóló mély férfibarátságok kötődtek több kollégával.

Ez a korszak a gazdasági válság, a háborús előkészületek, a szerény körülmények között élő család miatt nem igazán kedvezett a pályája kezdetén lévő fiatal orvosnak. Az akkor igen modernnek számító Szent János Kórházban talált állást, ideiglenesen az urológiai osztályon. A meghatározott idejű szerződéssel alkalmazott orvos egyre inkább megkedvelte mesterségét, a kórházi munkát. Az elbocsátástól fenyegetve állandó állást igyekezett keresni. Egy befolyásos páciense tanácsát követve a katonaság kötelékében folytatta munkáját Budapesten a Honvédkórházban. A kor szokásai és kívánalmai szerint orvosként is fegyvernemet kellett választania: így került egy repülő egységhez. Megtanult repülőgépet vezetni Szegeden. A kiképzés részeként az akkor már németek által megszállt Franciaországba küldték Marseille mellé Isères-be, hogy a Junker 88 nevű új típusú repülőgép irányítását is megtanulja. Az a három hónap, amit itt töltött, nem a háború borzalmairól szólt, hanem – legalábbis az emlékezet szerint – kellemes és vidám időtöltésnek tűnt.

1943 tavaszán rövid látogatásra kívánt hazatérni. Budapestről Szeged felé tartva egy kevésbé felszerelt kétszemélyes kis repülőgépen eltévedtek a nagy ködben, és Aradon szálltak le. A román hatóságok az aradi várbörtönbe zárták és kemény ítéletben részesítették. Ezek a hónapok a korábbiakkal ellentétben már az embertelenség és a kegyetlenség közvetlen tapasztalását hozták. A kémkedés vádjának és a 25 év kényszermunkára szóló ítéletnek az volt célja, hogy a fogoly „csereértékét” növeljék. A fogolycseré meg is történt és dr. Verebély Pál 1944 elején visszatérhetett Magyarországra. Időközben a Franciaországból visszatért egységet Szegedről áthelyezték Debrecenbe. Az akkor már repülőszázados rangban lévő orvos és felesége ide költözött.

1944 végén a szovjetek kezdtek előrenyomulni, a magyar hadsereg egységei pedig –legalább is részben – Németország felé visszavonulni. Ez történt azzal a repülőszázaddal is, amely Debrecenből észak felé kezdte meg a visszavonulást. A gyermekét váró fiatal feleség – talán a biztonság kedvéért, talán a korábbi keserves tapasztalatok miatt – nem akart elszakadni férjétől és kísérte őt. Útközben, a mai Szlovákia területén lévő Pozsonytól néhány km-re fekvő Uzsor községben született meg első gyermekük, Kincső, aki vérhasban majdnem meghalt. A háború vége Felső-Ausztriában érte őket, amikor az egység letette a fegyvert. Az amerikaiak által ellenőrzött területen lehetőség nyílt arra, hogy orvosi praxist folytasson egy osztrák faluban. A visszavonulás /menekülés ideje alatt sikerült felvenni a kapcsolatot a feleség Magyarországon maradt családjával. Megnyugtató hírek érkeztek otthonról. A család a hazatérés mellett döntött, és ezért be kellett költözniük egy amerikai hadifogolytáborba. A tábor a Passautól délnyugatra 30 km-re fekvő Pocking falu mellett helyezkedett el ideiglenes barakkokban. Itt véletlenül találkoztak egy unokatestvérrel, a régi barátok közül egy orvossal és annak családjával. A kibővült Verebélyi család férfi tagjai igyekeztek a tábori ellátáson javítani: Verebélyi Pál kijárt a faluba rendelni, Verebélyi Gyula pedig a reggeli friss pékárut hozta be onnan a táborba.

A hazatérésben reménykedő vagy a kint maradást fontolgató táborlakók életszeretete, visszatérő életkedve és lendülete többek között abban is megnyilvánult, hogy igyekeztek a szűkös körülmények között visszatérni a háború előttről ismert és gyakorolt polgári élethez. Szerény háztartást vezettek a nők, vendégségbe jártak egymáshoz és megcsodálták a táborba került egykori hírességek – például Fedák Sári – megkopott ruháit.

A háború befejezte után a Magyarországról érkező hírek biztatónak tűntek, ezért 1946-ban hazatértek. A feleség családja tompai volt, ezért a környéken kívántak letelepedni. Verebélyi Pál először a bajai kórházban talált munkát, majd Mélykúton vállalt körorvosi állást. A Nyugatra menekülés előtt a háztartást becsomagolták és Debrecenben elraktározták. Hazatérve semmit sem tudtak arról, mi lett a sorsa a menteni kívánt dolgoknak. Így az újrakezdést szó szerint kell érteni. Napról napra kerültek a háztartásba konyhai eszközök, bútorok. Évek múlva előkerültek az egykori berendezési tárgyak, csak hogy időközben nagyon megváltozott a történelem iránya. A bútoroknak ismét menekülni kellett: ezúttal a mátraverebélyi szülői ház padlásán vészeltek át néhány évet. A feleség családja a kulákok üldözése elől menekülve Észak-Magyarországra költözött, a többi családtagot, akik a környező falvakban laktak, kitelepítettek, üldözték. Verebélyiek is állandó készenlétben éltek, rettegve a deportálástól. 1949-ben megszületett második gyermekük, Koppány.

Az emberi sorsok és a történelem összefonódásának furcsa fintora, hogy míg egyfelől az 1948 és 1953 közötti időszak az ország, Mélykút község lakói és a Verebélyi család számára is a háború utáni fellendülés ívének megtörését, a korábbi életformák szétválását, a félelmet jelentette, másfelől a túlélés lehetőségének a reménye, a helytállásba, a munkába vetett hit is újra meg újra bizonyítékot hozott.

Az ekkoriban nagy lélekszámú Mélykút község kiterjedt tanyavilággal és majorokkal rendelkezett. A körülbelül tízezres lakosságot akkoriban három orvos látta el. Ebben az időben a falusi orvos éjjel-nappal, hétvégi szabadidő nélkül szolgálatban volt. Verebélyiek eleinte az akkori Pacsirta utca 12-ben kezdték meg a faluban az életüket. Körülbelül 1950 táján költöztek át a Nagy utca 4. szám alatti házba, amely ma is rendelő. Az L alakú ház utcai frontján, a bejáratnál jobbra volt a váró és a rendelő, balra pedig két utcai szobával és a folyosó mentén hátrafelé még két szobával a lakás. A lakószobákat konyha, éléskamra, padlásfeljáró követte. Akkoriban még nem volt fürdőszoba, azt csak sokkal később alakították ki a konyha mellé. A szobák előtt üvegezett veranda húzódott, több részre osztva. A család csak az első két szobát használta és a veranda első részét. Az udvar végén keresztben gazdasági épületek sorjáltak, a disznóól mellett lóistálló, szeneskamra és mosókonyha helyezkedett el. Ki gondolná ma már, hogy a múlt század elején az orvos általában lovaskocsin járt a betegekhez? (Az istálló egy részéből később garázs lett.)

Verebélyi doktor kezdetben kerékpárral járt a betegekhez. Ha a külső területekre kellett mennie – különösen ősszel vagy télen – akkor gyakran lovaskocsit vagy szánt küldtek érte. 1949-ben sikerült

egy régi Mercedest szerezni, ami – ha az utak járhatóak voltak – segítette a betegek felkeresésében. A kerékpárra azonban még sokáig szükség volt, hiszen a ma már szinte elképzelhetetlenül nagy és mély sár fedte utakon olykor alkalmasabb jármű volt a kerékpár, mint az autó. Lassan-lassan a rendelő felszerelését is sikerült bővíteni. Az 1950-es évek elején ugyan már állami alkalmazott volt a doktor, de a műszerekről magának kellett gondoskodnia. Verebélyi doktor rendelőjében el tudott végezni egyszerűbb laboratóriumi vizsgálatokat, elemi fogászati eljárásban részesítette a betegeket és még egy röntgen gép is rendelkezésére állt. Ezekben az időkben a falu orvosai szinte állandóan szolgálatban voltak: délelőtt folyt a rendelés, délután pedig a betegek látogatása.

Egy idő után dr. Görhöny József, az ugyancsak orvos felesége és dr. Verebélyi Pál között a hétvégéket illetően kialakult egy ügyeleti váltórendszer a családok nagy öröme, amit azonban nem mindig sikerült betartani. Hiszen sürgős hívás esetén a doktor vasárnap is, éjjel is, hajnalban is ment a beteghez. Akkoriban a telefon még nem volt olyan általánosan használt eszköz, mint ma. A beteghívás általában a családtagok vagy a szomszédok révén jutott el a Nagy utca 4-be. A családban sokat emlegették a következő esetet:

Egy alkalommal viharos sebességgel érkezett az orvoshoz egy sebtében felöltözött asszony:

– *Doktor úr, doktor úr azonnal jöjjön, haldoklik egy asszony!* – és már fordult is ki a rendelő ajtaján. A doktor alig érte utol az asszonyt, hogy megkérdezze: – *És ki az az asszony lelkem? -Hát én!* – hangzott a felelet.

A gyerekek számára az apa mindig a betegeknél volt. Koppány, aki ma Franciaországban orvos, úgy emlékszik, hogy még alig tudott beszélni, de ha valaki megkérdezte tőle, hogy: – *Hol van apa, kislíam?* – A Gányóban – volt a felelet.

A paraszt nagyszülők unokája orvosként jól beilleszkedett a falu életébe. Sokszor emlegette, hogy egyetemista korában, a nyári szünetben segített otthon a mezei munkában. Nagyanyja meglátva őt egyszer kaszálni, elismeréssel kiáltott fel: – *Édes fiam, de kár, hogy nem maradtál parasztnak!*

Nem maradt parasztnak, de jobban érezte magát Mélykúton, a faluban, mint korábban a bajai kórházban vagy a pesti klinikán. Sokszor emlegette, hogy a falura telepedést illető döntést egykor a szükség diktálta, a maradást a sokoldalúan megvalósítható szakmai munka és a betegek feléje áradó ragaszkodása és szeretete indokolta. Hogyne értette volna meg ő azokat a gondokat és félelmeket, amelyek a betegei is voltak. Egy-egy beteglátogatáson sok mindenről szó esett: a politikáról, a gazda beszolgáltatási

Anyakönyvi események

Sajnos az előző havi tájékoztatóban az egyik újszülött nevében elírás történt. Elnézést kérünk. Az adatok helyesen: Dora Dávid, an.: Inotai Emese

2018. augusztus havi születések:

Burai Linett Jázmin,	an.: Burai Mónika
Hidvégi Szantiágó,	an.: Hidvégi Alexandra
Szabó Zétény,	an.: Narancsik Tamara
Gyetvai Szonja	an.: Molnár Bernadett Julianna
Bálint Blanka	an.: Szkárosi Dalma
Doszkocs Réka	an.: Doszkocs Tünde

Házasságot kötöttek:

Tokodi Zsuzsanna Margit és Balogh László
Burján Gabriella és Trszkits Gábor
Grósz Amarilla és Illés Norbert

Elhunytak:

Marosi Zoltán Gyuláné	
Földes Katalin Margit	élt: 72 évet
Bogdán Sándor Ferenc	élt: 81 évet
Magó Ferenc	élt: 67 évet
Agócs Mátyás	élt: 56 évet

kötelezettségéről, a hízó disznóról, a fiatal házások gyermekváró szándékáról és még sok egyébről. Ne felejtjük el, hogy a háború utáni időszakban az ország lakosságát, a falusiakat is sokféle sanyargatás, kényszer érte.

Másfelől, ami az egészségügyi ellátását illeti, valamilyen fajta fellendülés is tapasztalható volt. Több, a háború előtt elindított kezdeményezés a 40-es évek végén, az 50-es évek elején, esetleg átalakított formában, de megvalósulni kezdett. A falusi egészségügyi szolgálatot (zöldkeresztes védőnők) már az 1930-as évektől szervezték az országban, ilyen Mélykúton is létezett. A községi körorvosi kart már 1940-ben államosították, ami azt jelentette, hogy a községi orvosi állás elnyeréséhez tisztiorvosi jóváhagyásra volt szükség. Ez egyfajta biztosítéka volt a szakmai színvonalnak. 1947-től állt rendelkezésre magyar gyártmányú penicillin, ami sok korábban reménytelen kimenetelű betegség eredményes gyógyítását tette lehetővé. Több, a fertőző gyermekbetegségekkel szemben biztonságot jelentő védőoltás beadása kötelezővé vált. Ennek sokszor az iskola volt a színhelye. Mindez a korábbi állapotokhoz képest azt jelentette, hogy a betegek ellátása teljesebbé vált, a közegészségügyi állapotok mérhetően javultak Mélykúton is.

Dr. Verebélyi Pál szakmailag is igyekezett magát képezni, lépést tartani az orvostudomány fejlődésével. Tudatosan törekedett arra, hogy a tüdőbaj, a csecsemőhalandóság felszámolása a faluban is haladjon előre. 1954–55 táján korábbi klinikai képzésének befejezéseként urológus-sebészi szakképesítést szerzett.

Az 1947–57 között Mélykúton töltött időszak legszebb eredménye a szülőotthon létrehozása volt. Ehhez nem csak az épületet kellett megszerezni és berendezni, de meg kellett szervezni az ellátást is, amelyet a védőnő és a szülésznő biztosított. A doktornak sikerült az éveken át tartó szolgálat révén bizalmat szerezni maga iránt. Lassanként meg tudta győzni a terhes anyákat arról, hogy anya és gyermeke számára biztonságosabb lesz a szülés a szülőotthonban, mint otthon. Az ma nagyon természetesnek tűnik, hogy a szülés kórházban orvosi felügyelet és segítség mellett történik. Azokban az években azonban a faluban és a tanyákon élők még nem jártak annyit orvoshoz, mint ma. A betegség, az életveszély a hétköznapiok része volt, amelyen minden különösebb külső segítség nélkül kellett úrrá lenni. Ha megbicskáltak egy legényt a kocsmában, akkor igen, ha valakit megtaposott a ló, talán akkor is elszaladtak az orvosért. De egy asszony, aki még a férje előtt is szégyellte magát, hogy ment volna el hazuról valahova máshova szülni? Az ötvenes évek végére mégis sikerült az asszonyok többségét meggyőzni arról, hogy biztonságosabb a szülés – anya és gyermeke számára egyaránt – akkor, ha a szakértő segítség kéznél van.

1956-ban az október 23-i budapesti események híre a rádión keresztül érkezett a faluba. Az újságok is beszámoltak a tüntetésekről, harcokról, az ellátás hiányairól. Mélykúton is voltak gyűlések, lelkes és merész hangvételű beszédek. A hírek hol forradalmian bizakodóak voltak, hol a helyzetfelismerésen alapulóan józanabbak. November 4. után már csak arra nyílt alkalom, hogy a falu éllelmiszer-adományait teherautóval szállítsák Budapestre. Verebélyi doktor egész életében meggondolt, kiegyensúlyozott, nyugodt ember volt. Ha ekkoriban valahol megszólalt, akkor mérsékletre intette az embereket. Nem szónokolt, de segített, ahol tudott. Többek között befogadott egy pesti kislányt 1956. november – decemberében, hogy kicsit feltáplálja, hogy nyugodt biztonságot nyújtson neki legalább rövid időre. Másoknak is menedéket nyújtott, ha ezekben a nyugtalan időkben úgy látta jónak.

A nagy elvándorlási hullám a falut annyiban érintette, hogy a Jugoszlávia felé menekülők útjába esett. A doktor a helyén maradt és dolgozott tovább ugyanúgy, mint korábban. Úgy gondolta, nincs

félnivalója. Mégis 1957 februárjában egy este le-tartóztatták. Előbb Kecskemétre vitték börtönbe, majd Tökölre és Kistarcsára került. Mélykútról őt és még egy embert vittek el, hogy „ellenforradalmi tevékenységükért” vád alá helyezzzék őket. A vallatások nem voltak barátságos beszélgetések. 1957 szeptemberében bizonyíték híján vádemelés nélkül elengedték a börtönből.

1958-ban Dr. Verebélyi Pál végleg elhagyta a falut. Budapesten, Zuglóban, egy falusias családi házas környéken vállalt körzeti orvosi állást. Negyvenes éveinek vége felé járt, mondhatni az életpálya delelőjén. Nagyon hiányzott neki az a sokoldalú és értelmes, mondhatni nemes célokért végzett munka, amelyet Mélykúton végezhetett. Mélyen és fájdalmasan élte meg azt a hiányt, amelyet az egykori betegekkel ápolat kapcsolatok elvesztése számára jelentettek. Az ötvenes évek vége az országban sem volt remény- és örömteli. Megvoltak annak a pszichoszomatikus alapjai – gondolhatjuk ma –, hogy Verebélyi Pál a Mélykútról való távozás után néhány évvel krónikus vesegyulladásban megbetegedett. Tudta, hogy a betegség gyógyíthatatlan. Csöndes szomorúsággal viselte a kórházi kezeléseket, szanatóriumi távolléteket. Akkoriban még nem volt dialízis, vesetranszplantáció. Reménykedett, hogy a sors megengedi számára gyermekei iskoláztatásának befejezését. Nem így lett. 1963-ban, egy jugoszláviai nyaralás során autóbalesetben medencecsonttörést és más apróbb sérüléseket szenvedett. A megbetegedett veséje a fokozott igénybevételt már nem tudta ellátni, augusztusban 51 éves korában Budapesten meghalt. A Farkasréti temetőben van eltemetve.

Mélykúton az idősebbek közül – a Gányóban és Öregmajorban – még sokan emlékeznek Verebélyi Pálra, az orvosra, szürke szemére, megnyugtató szelíd hangjára, csizmás alakjára, pöfögő kék autójára. 2003-ban kapott posztumusz kitüntetésére annak a bizonyítéka.

digitális jólét
program

NEMZETI FEJLESZTESI
MINISZTERIUM

KIFÜ
Közművelődési, Információs és
Tudományügyi Felügyelet

SZÉCHENYI 2020

Digitális Jólét Program

**Digitális szövegértés – Olvasás a világhálón
Szövegértés fejlesztése
info-kommunikációs
eszközökkel c.
10 órás szemléletformáló
rendezvény indul**
a Fenyő Miksa Könyvtárban
2018. 10. 15-től.

Jelentkezés folyamatosan.

**3.3.1 Digitális Jólét Program pontok fejlesztése
GINOP-3.3.1.-16-2016-0001**

Mélykútiak az ötödik szüreti rendezvényen Jánosalmán

2018. szeptember 14–15. között megrendezésre került Jánosalmán az ötödik járási „Szüreti expo”. Mindkét napon igénybe vehették a látogatók a kormányablak busz szolgáltatásait. Pénteken és szombaton is gazdag színpadi program szórakoztatta a közönséget. Mélykút városból felléptek a rendezvényen: Szederinda citerazenekar, Forgó-Beregi Fúvószenekar és a Vadvirág Néptánccsoport. Köszönjük a két napon fellépők színvonalas előadásait és a Mélykútról érkezett kiállítók munkáját. A Járási Hivatal szervezésében Járási Közfoglalkoztatási Kiállítást is megtekinthettek a látogatók. Köszönjük Mélykút Önkormányzatának, hogy bemutatották a településen folyó munkát és elért eredményeket.

A Járási Hivatal is kiállító volt a rendezvényen a Hivatal munkájáról készített bemutatóval, ügyfél tájékoztatókkal. A legkisebbeket édességgel és a Járási Gyámhivatal munkatársai által készített képes kifestő lapokkal vártuk. A Járási Hivatal munkájával kapcsolatos kérdésekre lehetett válaszolni a JÁRÁS TOTÓ kitöltésével, amelyet a kiállítás látogatói nagy lelkesedéssel töltöttek. A 119 hibátlanul kitöltött totó közül 10 nyertest a 2018. szeptember 18-án a kormányablakban ügyfélként megjelenő Szarvas Ágnes pedagógus sorsolt ki. A díjakat a Stílus üzlet és Ferencz Andrásné vállalkozó ajánlották fel, ezúton is köszönjük nekik.

Az expo rendezésben partnerünk volt a Jánosalmi Gazdakör, Jánosalma Város Önkormányzata és a járáshoz tartozó települések önkormányzatai, az AM ASZK (közismert nevén: Szakképző iskola), ezúton is köszönöm nekik, hogy a szervezés során eredményesen együtt tudtunk dolgozni. Köszönöm a Járási Hivatal munkatársainak lelkiismeretes munkáját, minden kolléga lelkesen segített pénteken és szombaton a kormányablak busznál, a főzésben, vagy a járási standnál tájékoztatta a látogatókat.

Jánosalma, 2018-09-20.

Bodroginé dr. Mikó Zsuzsanna
hivatalvezető
BKMKH Jánosalmi Járási
Hivatala

Helyi Esélyegyenlőségi Program 2018-2023

Helyi Esélyegyenlőségi Programok

Mélykút Város Önkormányzat Képviselő-testülete – az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 31. § (2) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva – Mélykút Város Önkormányzat Helyi Esélyegyenlőségi Programját a 111/2018.(IX. 25.) Kt számú határozatával a 2018. szeptember 25-i ülésén elfogadta.

A helyi esélyegyenlőségi program két részből áll:

a.) a hátrányos helyzetű társadalmi csoportok – különös tekintettel a nők, a mély szegénységben élők, romák, a fogyatékkal élő személyek, valamint a gyermekek és idősek csoportjára – oktatási, lakhatási, foglalkoztatási, egészségügyi és szociális helyzetéről készített **helyzetelemzésből**, valamint

b.) a helyzetelemzés során feltárt problémák komplex kezelése érdekében szükséges intézkedéseket tartalmazó **intézkedési tervből**.

A helyi esélyegyenlőségi programok elkészítésének szabályairól és az esélyegyenlőségi mentorokról szóló 321/2011. (XII. 27.) Korm. rendelet 3. §-a értelmében a HEP-et a helyben szokásos módon közzé kell tenni.

Tájékoztatjuk a Tisztelt lakosságot, hogy a helyi esélyegyenlőségi program Mélykút város honlapján megtalálható.

2018. augusztus 1. volt az anyatejes táplálás világnapja

Ez alkalomból szeretnénk köszönten az édesanyákat.

*„Hogy a sok szopástól gyermek ostoba lesz,
Könnymű anyának a gondolatja ez.
Ki az anyatejből minél többet kivett,
Az lesz legerősebb testileg, lelkileg.”
/Vajda János/*

Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) 1992-ben nyilvánította augusztus 1-jét az Anyatej Világnapjává, augusztus első hetét pedig a Szoptatás Világ hetévé.

Az emberi élet során a legnagyobb ütemű fejlődés a csecsemőkorban zajlik. A megfelelő táplálás alapvető fon-

tosságú a gyorsan növekvő és fejlődő szervezet számára. Az újszülött számára az anyatej a legmegfelelőbb táplálék. Világszerte évente egymillió gyermek életét menthetné meg az első órában megkezdett, és az első hat hónapban kizárólagosan tartó szoptatás.

A kismama tejelválasztása mennyiségében és minőségében is a csecsemő igényeihez igazodik, aki ebből adódóan a minden szempontból a számára legalkalmasabb tápanyaghoz jut. Az anyatej olyan arányban tartalmazza a megfelelő fehérjéket, szénhidrátot, zsírt, ásványi anyagokat, vitaminokat és nyomelemeket, melyre éppen abban az életciklusban a gyermeknek szüksége van. Az anyatej aktív immunológiai alkotórészei védelmet nyújtanak a kórokozók ellen, valamint befolyással bírnak az immunrendszer egyensúlyára.

Több éven át tartó kutatás eredménye alapján azok a gyermekek, akiket hosszabb ideig szoptatott az édesanyjuk, jobb eredményeket értek el az intelligencia-teszteken.

Mindezek mellett a szoptatás, a legbensőségesebb kapcsolatot alakítja ki anya és gyermeke között, a méhen belüli élet után, itt teljesedhet ki az életre szóló kötődés, a láthatatlan fonál, mely egy egész életen át megbonthatatlanul összeköti ezt a két embert.

Sok szeretettel köszöntjük e nap alkalmából a szoptató kismamákat.

Védőnők

MOBIL KORMÁNYABLAK MÉLYKÚTON

A Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal mobilizált ügyfélszolgálat a jánosalmi járásban 2018. szeptember 10-15 között fogadta az ügyfeleket. A KAB busz a járás minden településén megjelent.

A Kormányablak buszt Mélykúton is örömmel fogadták, ami 5 óra időtartamban dolgozott a városban. A kihelyezett ügyfélfogadási napok közül itt volt a legmagasabb az ügyfélforgalom.

Intézhető ügyek voltak: személyi igazolvány, lakcímkártya ügyintézés, parkolási igazolvány, diákigazolvány, ügyfélkapu regisz-

ráció, parkolási igazolvány ügyintézés, útlevel ügyintézés, vezetői engedély ügyintézés, szociális, egészségbiztosítási, nyugdíj, családtámogatási kérelmek. Mélykúton a személyi igazolvánnyal kapcsolatos ügyintézés volt gyakori, de szép számban előfordult diákigazolvány igényléssel, lakcímgazolvánnyal, vezetői engedéllyel, parkolási igazolvánnyal, ügyfélkapuval kapcsolatos ügyintézés is. Sokan érdeklődtek szociális, egészségbiztosítási és családtámogatási ügyekben. Összesen 80 ügy elintézésében tudunk a mélykúti lakosság segítségére lenni.

A KAB busz és az ügyintézők várhatóan jövőre is felkeresik majd a járás településeit.

Tisztelettel:

*Bodroginé dr. Mikó Zsuzsanna
hivatalvezető*

Hulladékgazdálkodási díjbeszedés

Tisztelt Lakosság! Előző számunkban a Hulladékgazdálkodási díjbeszedésről szóló tájékoztatóban a díjhátralékok kezelésében segítő, részt vevő személy telefonszáma tévesen lett megadva. A helyes adatok:

Sztaroviczné Dancsók Mária

Telefonszám: 20/22-66-246

Hátralékkezelő azonosító száma: 108605

INGYENES TRICHINELLA VIZSGÁLAT HÁZI DISZNÓVÁGÁSOK ELŐTT

Tájékoztatjuk az állattartókat, hogy a házi disznóvágások előtt **ingyenes, állatorvosi beutaló nélküli** Trichinella vizsgálatot végez a Kiskunhalasi Járási Hivatal Élelmiszerlánc-biztonsági és Állategészségügyi Osztálya. A vizsgálat a Jánoshalma, Ha-

jási út 2. szám alatti Trichinella laboratóriumban történik. Az állattartónak a rágóizomból kb. 2 cm, köröm nagyságú mintát kell elvinnie, majd meghagyva az adatait (név, lakcím, telefonszám esetleg e-mail cím) a szolgálatunk 24 órán belül díjtalanul elvégzi a vizsgálatot és eredménnyel tud szolgálni.

A Trichinella spiralis egy olyan fonálféreg, melynek lárvái házi sertés, vaddisznó, ló, számos ragadozó és rágcsáló, valamint strucc izomszövetében élősködnek. A parazita az ember szervezetébe a fertőzött állat nyers vagy nem kellően átsütött-átfőtt húsát fogyasztva jut be. Kb. 2 hét alatt emésztési zavarokat, hányást, hasmenést, hasgörcsöt, enyhe hőemelkedést idéz elő, majd a kifejlődött lárvák a vérkeringéssel a harántcsíkolt izomszövetbe

(elsősorban nyelv, szemmozgató izmok, légző izmok érintettek) kerül. Itt gyulladást és izom-izületi fájdalmat, szemhéj duzzanatot, idegrendszeri tüneteket vált ki. 3 hónap után betokolódik, amely ellenáll az alacsonyabb szintű hőkezelésnek. Ezután a betokolódott lárvák a beteg élete végéig a megtámadott izomszövetben marad, allergiás panaszokat és enyhe izomfájdalmat idézve elő. A betegség csak a megfertőződés első 2 hetében gyógyítható, később már nem.

Házi vágáskor legnagyobb veszélyt a sózott, füstölt, pácolt házi kolbász, szalámi, sonka, disznótoros ételek stb. jelent, amelyek nincsenek alávetve hőkezelésnek.

Megelőzés: legális vágáskor a hatósági állatorvos Trichinella laboratóriumi vizsgálattal ellenőrzi a vágóhídon levágott sertések húsmintáit. Veszélyt jelenthetnek az ellenőrzést megkerülő házi vágások. Ezért végzi el díjtalanul az **Élelmiszerlánc-biztonsági és Állategészségügyi Osztálya** a Trichinella laboratóriumi vizsgálatot.

További információ: dr. Maruzsenszki József járási főállatorvos, telefon: 70/436 13 60.

Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal Kiskunhalasi Járási Hivatala

Missziós nővérek

**Minden pillanatban Isten szeretete és kegyelme rejtőzik
Tíz év szolgálat Magyarországon**

Minden, a legkisebb évforduló is jó alkalom, hogy visszatekintsünk az elmúlt időszakra és hálát adjunk Istennek a kapott kegyelemekért. Mi, a Szentlélek Szolgáloi Missziós Nővérek idén tízéves magyarországi szolgálatunkra tekintünk vissza, és szeretnénk hálát adni Istennek azért az időszakért.

Egy évtizede 60 év szünet után jöttünk vissza Magyarországra a verbita atyák meghívására. 2008 augusztusának végén érkezett az első két szlovákiai nővér az új budatétényi kolostorunkba. Most, tíz év után eszünkbe jutnak alapítónk, Janssen Szent Arnold atya szavai, amiket az első missziós ház megnyitásakor mondott: „Ha ebből a házból lesz valami, akkor hálát adunk Istennek. Ha nem, akkor alázasatosan mellünket verjük és beismerjük: nem voltunk a kegyelemre érdemesek.” Nagyon sok szép és sok nehéz pillanattal állt az elmúlt tíz év, de most még tisztábban látjuk, hogy mindegyikben Isten szeretete és kegyelme rejtőzött.

Jelenleg a magyarországi misszió két közösségből áll: Budapest és Mélykúton vagyunk jelen, összesen öten. Több munkakörben dolgozunk, az idősek és beteg emberekkel, a gyerekekkel és fiatalokkal, a családokkal, a hajléktalanokkal és a Magyarországon élő kisebbségekkel. Bárhol szolgálunk, mindig Isten szeretete sűrűget minket, hogy elvigyük őt minden emberhez.

Fogadjátok szeretettel személyes gondolatainkat a magyarországi jelenlétünkéről.

„Uram, nem csodákért és látomásokért fohászkodom, csak erőt kérek a hétköznaphoz” – Antoine de Saint-Exupéry gondolata kísért és segített végig eddigi szerzetesi életemben, az ittlétem során is.

Magyarországi misszióink indulása kis lépésekkel haladt. Néha az volt az érzésem, hogy nincs növekedés, előrehaladás. De most másként tekintek vissza az elmúlt időszakra. Az erő, amit az Úr adott a hétköznaphoz, csodákat művel a jelenben, amikor már otthon érzem magam a budatétényi közösségben, az egyházközségben, amikor már az önkéntes szolgálataimat sajátomnak tekintem. E csodákat csakis az idő elteltével lehet észrevenni. Azért, ami a múltban történt és ahogyan történt és a jelenért is hála és köszönet a Szentháromság egy Istennek! (Vörös Klára nővér)

Nagyon hálás vagyok Istennek, hogy Magyarországra küldött, hogy itt teljesíthetem missziós küldetésemet. Az első naptól kezdve otthon éreztem magam Magyarországon. Ez biztos, a magyar-lengyel barátságunk köszönhető, amit mindig és mindenhol tapasztalok. Sok közös van a történelmünkben, hasonló a mentalitásunk. 10 éve szolgálom Magyarországon és az elejétől kezdve hittanárként dolgozom iskolában, óvodában és plébánián. Hálás vagyok, hogy Isten a legkisebbekhez küld, hogy velük oszthatom meg a hitemet. Sokszor eszembe jut egy első kislány, akivel egy budafoki iskolában találkoztam. Ő nem volt hittanos, erkölcsstanra járt. A hittanos gyerekektől tudtam, hogy az osztályban beszélgetnek hittanról, Istenről és rólam is, így az erkölcsstanos gyerekek is ismertek engem. Egyszer a hittanóra után, amikor a kijárat felé mentem, a sorakozó első

osztály mellett haladtam el. Valaki megszólított: „Gosia nővér!” Felnéztem, és a kislány - aki nem is járt hittanra - nézett rám. „Szerinted Isten létezik?” - kérdezte. Rámosolyogtam, és mondtam: „Igen, létezik”. A kislány arcán is megjelent a mosoly: „Szerintem is!” - válaszolta, és boldogan visszaállt a sorba. Hátalatt szívvel mentem haza azon a napon, hogy szerzetesként nem csak szavaimmal, hanem csupán a jelenlétemmel is evangelizálhatok az iskolában. Jézus szeretete sürget, hogy megosszam hitemet másokkal, és nagy kegyelemnek érzem, hogy mindennap mesélhetek róla a gyerekeknek. (Zygar Gosia nővér)

2009-ben a virágvasárnapi szentmise után útra keltem Indonéziából Magyarország felé. Azóta állandó lakos vagyok a budapesti Boldog Jozefa Rendházban. Különleges testvérkapcsolatot alakítottunk ki a verbitákkal. Mivel Budapesten közel vannak egymáshoz a rendházaink, nagyon sokszor vagyunk együtt; különösen ünnepeken vagy születésnapokon. Programokat szervezünk együtt: például missziós hétvégeket, a Világmisszió Országos Ünnepeit, fiatalokkal való virrasztásokat, lelkigyakorlatokat, a missziós táborokat... Ezek a közös programokon mindig nagy öröm van a szívemben. Magung Francis atya vezetésével 2009 óta koreai gyerekekkel és családokkal is foglalkozom, különösen azokkal, akik készülnek az elsőáldozásra vagy a keresztlőre. A Pápai Missziós Művek révén négy és fél év alatt a sok magyar papot és missziós animátort ismertem meg. Madassery Sebastian atyának köszönhető, hogy sok magyar települést is megismerhettem. Negyedik éve, hogy hitoktatóként szolgálom Budapesten, három plébánia területén lévő iskolákban, óvodákban, valamint plébániákon, vegyes csoportokban. Nagy bizalmat tapasztaltam meg a plébánosoktól. Emiatt is közelebb kerültem sok magyar gyerek szívéhez és családjukhoz. Hála nekik a tiszta szeretetükért. (Maria Blandina nővér)

Három évvel ezelőtt jöttem Magyarországra a szép Lengyelországból. Elsősorban Krisztus szeretete sürgetett, hogy ide jöjsek. Idővel észrevettem, Isten valóban elültette szeretete magját a közös történelmi barátságunkban. Az egyik kedvenc szentem a magyar Hedvig, aki hatszáz évvel ezelőtt feladta saját érdekét a

lengyelekért, és lengyel királynő lett. És ki tudja, talán az ő szeretettel teljes áldozata a lengyel nép iránt hozott engem ide, és tanít, hogy ugyanúgy, mint ő a lengyeleket, én most szeressem a népét. Hiszem, hogy Szent Hedvig mellett van, és kísér a magyar misszióban. Ennek a misszióknak különböző arcvonásai vannak. Óvodában pedagógiai asszisztensként szolgálom, Vácott pedig a szociálpedagógus szakos hallgatók között teszek tanúságot.

Bevallom azonban, hogy számomra a

missziós hétvégék és az iskolai lelkinapok jelentik a „habot a tortán”. A noviciátusom óta a misszionárius Jézus képe - aki bejárja a falvakat és hirdeti Isten országát - élteti a szolgálatomat. A missziós animáció keretében zajló programok alkalmat adnak arra, hogy átéljem azt, amit Jézus és a tanítványai éltek át akkor. Minden családot, amely befogadott, a szívemben hordozok, és az otthonuk valóban az én otthonom is lett. Mindazonáltal a Mesteremtől tudom, hogy a hely, ahol „lehajthatom a fejemet”, elsősorban az Ő szíve, és csak így teremthetek otthont azoknak, akikhez küldött. Ezért is imádkozom. (Klewek Anna nővér)

2011 szeptemberében léptem először magyar földre. Akkor két évig Budapesten voltam, és nagyon szép élményeket szereztem, amikor a missziós napok során az emberekkel találkoztam. Nyelvet tanultam és minden új volt a számomra. Néhány év szünet után, 3 éve jöttem vissza Magyarországra. Tavaly októberben nyitottuk meg új házunkat a Kalocsa-Kecskeméti Egyházmegyében, Mélykúton. Köszönök Istennek minden kegyelmet, amit addig tőle kaptam. Sokféle módon megtapasztaltam a magyarok kedvességét és udvariasságát. Mindig úgy gondoltam, fontos fiatalokkal foglalkozni. Kamasz koromban az hozott örömet az életembe és mutatott irányt, hogy megismerkedtem keresztény fiatalokkal, akikkel együtt kirándultam és szolgáltam az egyházban. Él bennem a vágy, hogy segítek Jézus körül ilyen közösséget építeni, ahol mindenki megtalálja a helyét, értékeli önmagát és a másikat. Fontosnak tartom, hogy a mélyre evezzünk, megmutassuk az imaélet erejét és szentsége szépségét. A családoknak, a nehéz körülmények között élő gyerekeknek és fiataloknak szükségük van a szeretetünkre és támogatásunkra. (Junasová Katarína nővér)

EGYESÜLETI HÍREK

A Mozgáskorlátozottak Mélykúti Egyesületének tájékoztatója

INGYENES EGÉSZSÉGÜGYI SZŰRŐVIZSGÁLAT!

Időpontja: 2018. október 18. (csütörtök)

9:00 – 14:00 óráig

Helyszín: Csorba-ház

(Vércukor, koleszterin, testtömeg index, EKG, vérnyomásmérés, véroxigén, érszűkület, légzés kapacitás, teljes testanalízis, vitamin szükséglet)

A részvételhez előzetes regisztráció szükséges, sorszámot is ekkor adunk.

Aki már regisztrált és sorszámot is kapott kiértékeljük levélben, hogy hány órára jöjjön.

Szerény vendéglátást biztosítunk a résztvevőknek. Jelentkezéseket október 15-ig várjuk!

SZOLGÁLTATÁSAINK

Ügyintézés • sorstársi és tapasztalati tanácsadás • klubfoglalkozások • tájékoztató előadások • iskolai esélyórák tartása • egészségügyi szűrővizsgálatok • gyógytorna • gyógy-üdültetés • szobai kerékpár és gyógyászati segédeszközök kölcsönzése, beszerzése • rendezvények, kirándulások és kedvezményes szolgáltatások szervezése • kisebb lakossági

pályázatok elkészítése • ingyenes internetes szolgáltatások.

ELÉRHETŐSÉGEINK

6449 Mélykút, Petőfi tér 17.

Ügyfélfogadás: munkanapokon 8-12 és szerdán 14-17 óráig.

Telefon: 77/460-010

Mobil: 06-30/983-6384 (Szabó József)

E-mail: szabojpal50@gmail.com

Mobil: 06-70/387-0512 (Rasztik Tibor)

E-mail: mkmelykut@gmail.com

Honlap: www.mmemelykut.hu,

www.facebook.com/mmemelykut